

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes.

SVMARI

Més enllà, per J. M.ª Guardia.— Nadala, per J. Gelabert.— Es per tu, vila enyorada, per J. Figueras.— Nit de Reis, per Joan Bruguera.— La decadència del fútbol, per Jeroni Prats.— Hivernenques, per C. Pruneda.— L'església de Sant Pol, clixé per F. Vidal.— De Música, per Mentor.

Fútbol, per Iust.— Publicacions rebudes.—

Crònica local.— Moviment del port.—

Registre civil.

Preu: 50 Cts.

LLORÉNS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suiça) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrè — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Anuarios Bailly-Baillièrè y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

HoteI Ibérica

Comte de l'Assalt
BARCELONA
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 ptes
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI.

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume BARCELONA :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Piçarra Artifi-
cial Marca

ROCALLA

Representant gene-
ral per la província
de Girona.

J. Oller. Cervantes, 24. Palamós
TELÈFON, núm. 52

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

Jacob Weis &

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Especialidad en
fotograbados para revis-
tas y catálogos

ALICANTE

N.º 8 Travesía

BELADON

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació, del passeig i al costat de l' administració d' automòbils

Habitacions confortables - Espl ndit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D' AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

ORBIS, S. A.

BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines - Multicopistes - Màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona

Clar s, n.  5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Tel f. A. 458

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port - Bou, Cerbère, Ir n i Hendaya

Carre: Cristina, 2. Telèfon 1692. Barcelona

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, ni tercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

Més enllà

I

Si no suposem una prolongació eterna de l'individualitat, no podem valorar pas res en la vida. La persecució de la felicitat careix completament de sentit lògic sinó davant d'una possessió eterna; d'altra manera considerada, no passa d'ésser un bonic joc de paraules amb el quin distraiem nostres ocis i enganyem l'activitat de nostres facultats superiors.

El desig més intens i incommensurable de la nostra ànima a la vegada que sa més imperiosa necessitat, és el descobrir aquest més enllà que ens resta malgrat els estudis, ben ignot.

La flama de l'immortalitat ens té atabalats a tots, per ço nostre anhel d'immortalitat és factor que actua en l'univers amb tanta realitat com les forces mecàniques.

Per tant, no resulta lògica la raó de creure que la continuada acció d'una força mecànica pugui arribar a guanyar les més grosses resistències i no capir que l'anhel investigador és

capaç de guanyar els més grandiosos obstacles.

Per què pregunto jo, ha d'estar el pervenir de l'univers a mercè de les forces més cegues i no a la de les forces més superiors i reals?

El camí recorregut o explorat—que podriem dir-ne—per la vida, fins a arribar a nosaltres s'ens mostra amb una contínua successió de necessitats que's van satisfent a mesura de nostres afanys.

La consciència i la raó han sigut doncs creades exclussivament per a satisfer les necessitats que la vida imposa. I ara ens trobem a un pas del camí ascensional tan dificultós d'escalar que s'ens fa impossible seguir avançant, si no veiem obrir-se davant de nosaltres un horitzó lluminós i resplendent. La vida no té cap valor i per lo tant, careix de sentit si no l'encarrilem fins a l'eternitat.

Els dogmes de la santa religió cristiana mantingueren en altres èpoques nostres esperances d'ultra tom-

ba; però avui anem a l'enterrament d'aquestes creences que foren durant tants de segles l'aliment espiritual de l'humanitat, i veiem per altra part, que els ideals terrenys amb què volguerem substituir-les no serveixen per a mantindre l'ordre moral i alentar la marxa ascensional de l'home.

Davant de tot, per dessorre de tot i a despit de tot, tenim l'ànima de viure, no una centúria, sinó eternament; tot ideal que avui dia no arribi a aqueixes proporcions, una mica egoistes si voleu, serà per nosaltres insuficient per alimentar les nostres ànsies més que infinites. Ens trobem doncs, a una altura d'evolució en la que ja no pot prosseguir l'avenç si no fitem les nostres mirades al més enllà de la mort. L'immortalitat de la nostra consciència ha arribat a ésser una necessitat vital.

Esperem doncs, que la vida arribi a satisfer aquesta necessitat dita, que així com complimentà les anteriors, ha de atendre aquesta.

II

La naturalesa ens mostra que les necessitats surgeixen per ésser satisfetes; que la funció acaba per a crear l'òrgan.

Es suficient la raó per creure en l'immortalitat i que anem envers ella amb indefinibles ànsies.

La voluntat és quelcom de miracle; quiscuna cosa fora de la relació de la vulgaríssima casualitat. (Per ço sentim la nostra lliure autoritat, i no logrem capir-la). Podem doncs, esperar d'aquesta nostra voluntat autoritaria el miracle de projectar-se el més enllà de la mort?

Generalment amb l'existència passa lo mateix que amb les obres d'art;

la tècnica podem raonar-la descompondre-la, sotmetre-la a una crítica detallista; però el sentit íntim de l'obra, necessitem, per comentar-lo, viure'l, sentir-lo, apendre'l instintivament i això és ja força més difícil.

L'intel·ligència tendeix a representar totes les coses per elements purament materials; per ço no podem representar-nos lo espiritual, perquè al partir des de la matèria no busquem sa transcendència envers l'esperit, sinó el seu fons de pura materialitat.

El pas de lo material a lo moral és per nosaltres miraculós i inconcebible, però igualment miraculós i inconcebible és el que va del regne mineral al vegetal i d'aquest a l'animal, i no obstant, veiem que la vida ha pogut cedir-li aquesta facultat.

Havem arribat a un punt de l'evolució en què ens trobem davant d'un obstacle formidable. La vida s'ha anat arrossegant poc a poc i amb pena fins al gran obstacle, i ara, al topar contra d'ell, cau sobre si mateixa amb destructora velocitat, com onada al estrellar-se contra la costa brava. Més enmig de la tremenda confusió, produïda pel topament i a través de tan trobats moviments es desfà, en una subtil corrent que filtrant-se amorosament per l'obstacle davalla a la mar; la corrent espiritual amb tot el dolorós esforç que hi oposa la mateixa, s'aixeca envers l'infinit. Es en aquesta corrent en el meu entendre on devem orientar nostres especulacions per a lograr el triomf, en cap més altra part, perquè al meu modo de veure perdriem el temps.

JOSEP M.ª GUARDIA

Clos de Cardò, Agost 1927

NADALA

Fan cap a Betlem
 Josep i Maria;
 és llarg el camí,
 feixuga la via.
 Hi arriben al tard,
 la nit ja cloïa;
 no troben hostal ..
 quina melangia!
 Refugi han cercat
 en una establia;
 ja és closa la nit
 i tot és ombria.
 La neu va caient
 i tot ho cobria.
 Maria s'adorm,
 s'adorm i somnia...
 La foscor del món,
 de cop s'aclaria.
 Els bons pastorets
 l'Angel deixondia:
 «Anem a Betlem,
 que en pobre establia
 el Redemtô ha nat
 que el bon Déu envia:
 l'escut dels mortals,
 la llum i la guia
 el sol més formós
 qui fa la nit dia!»
 La nafra dels cors,
 que el pecat obria,
 amb l'avís del Cel
 tota s'endolcia.
 Dels àngels el cant
 arreu s'estenia,
 en tant que la neu
 tot indret cobria,
 i el Nin, innocent,
 de fred s'estremia.

JOAN GELABERT i CROSA

Es per tu,
 vila enyorada

Palamós vila enyorada
 en tu sempre estic pensant,
 tat com el rendit amant
 pensa sempre en sa estimada.

Mon cor viu enyoradiç
 no poguent veure l'encís
 que la Natura et donà;
 ets un troç de paradís
 joia del Mediterrà.

La mar et bat de ponent;
 tens les montanyes properes;
 pro fas cara a tots els vents
 i en ton lloc llur pas esperes.

Les teves platges pairals
 que daten de n'ils centúries
 guarden els historials
 que recorden tes penúries.

Conten d'un alt personatge
 que per mar feia un viatge;
 en desembarcà en els pobles
 i veurer llurs fills tan nobles
 va prometre que treuria
 l'esclavatge que els tenia
 l'amenaça dels pirates.

Era un rei molt poderós;
 i emprenat de la badia
 per l'amor que'ls hi tenia
 va fundar hi Palamós.

J. FIGUERAS RIBAS

Nit de Reis

Les ombres del capvespre embolcallen amb son negre i fred mantell a la vila, que petita i enjogassada, estén la munió de les casetes blanques a l'entorn de la vella església, com un ramat d'anyells que porucs busquen llur pastor. A ponent s'oviren encara els últims destells, en confós devessall de tints sagnants, del moribont Febo; lluny, molt lluny, els estels parpellegen com llàgrimes que pugnin per caure, el vent ni força té per moure les branques dels arbres, que despullades de son fullam, semblen talment, braços esfereïdors que senyalen a l'home el fi de ses aspiracions, el fi de ses penes; el mar rondina feréstegament dintre son antre misteriós; una campana plora melangiosament...

Es vigília de Reis: Quin fred!

En el carrer Major esbarts de nins embolicats en sos bofandetes, es contenen llurs anhels... Els seus ulls espurtejen d'alegria.

Ditxosos els que tenen mare! I riuen i salten i corren, i xisclen alegrois. Que en són de feliços! No senten el fred qu'amorata ses manetes i envermelleix son naseta... sols senten la joia infantívola que a dolls saboreja llur inconscient animeta.

Amb la tranquil·litat del que no te res per fer, esguardo aqueix quadret que em recorda jorns ja llunyans, i a l'ensem també sento una joia indefinible, infantívola, que s'apodera poc a poc de mon ésser... i recordo... Com passa el temps! Com cambia el cor humà!

Lo plaent en altres jorns (que res són en l'immensitat del temps), a la crescuda dels primers pels del bigoti, resulta còmic i ridícul.

Camino... Arreu la mateixa alegria. Nins espellifats amb el naseta clavat al vidre d'un aparador, miren amb ulls de copdicia els xamosos juguets.

—Mira Pep quin tren. Té via i tot.

—Més m'estimo aquell vapor: I tu Joan? Un grup de bordegassos de gorra fins el clatell, colpejant-se barroerament, foragiten als infants del aparador per posar-s'hi ells.

Les lleis que regeixen les actuacions dels homes, les evolucions dels pobles, els terrabastalls de l'humanitat se veuen sovint reflexades en els actes, ínfims i trivials de la vida ordinària.

Aquell grup de bordegassos i aquell estol de nins, em fan pensar en aquella sentència del cèlebre Rousseau: «El gran, el poderós, fa servir sempre per son profit, al petit i desvalgut.

De sobte mentres semblants cabòries m'emplenaven mon cervell, una veu infantina, dolça, arriba fins a les meves orelles. Vaig girar-me ràpid; era una noieta esmirriada, de mísera vestimenta, que deia a sa mare:

—Mare, vull qu'els reis em portin una nina; no desitjo res més; Veritat que me la portaran? seguia ella, ben dolçament, mirant a sa mare amb sos negres ullassos —He sigut tot l'any molt bona noia; he fet els «deberes» de col·legi, i sobretot, t'he estimat molt

Oi que me la portaran els reis? Diuen que són molt rics i qu'estimen molt als nins bons. Oh, i que li faré uns vestits més macos!— continuava amb una pruija de garlà que m'encantava— Ja ho veuràs. La mare callava. En ses faccions s'hi llegia, l'angoixa punyenta, que amarava la seva ànima.

—Filla meva—respongué al fi amb tó dolorit— a voltes aquells Senyors no es recorden dels pobres...

Callà un moment, un instant de silenci, d'eixos que tot ho diuen: amor, angoixes, dolor, desesper d'una mare. Una barreja de sentiments sagnants! Em sembla veurer brillejar una llàgrima en els seus ulls. Emmudí la campana... relluïren els estels.

—Som tan pobres filla — seguí dient amb veu defallida— Quan el teu pare, que al cel sia, estava entre nosaltres, encara llavors... He sentit a dir que els reis no porten res a les nenes que no tenen pare.

Vaig restar corprès. Aquest curt diàleg qu'encloïa tot un drama, hem feu saborejar, uns moments, l'immensa amargura d'un cor de mare. Els seus últims mots me punxaven l'ànima.

El fresseig seguia al meu entorn. Xerroteig infantívol... dolç murmuri de converses... espinguets de joia... tot bullici, tot alegria: Solsament, com un crudel contrast (joh vida tu mateixa

no ets res més que un constant contrast!) veia aquella pobre mare amb sa filleta que començava a provar les desil·lusions d'aquesta existència.

Elles seguien caminant i parlant; més no hem fou possible oïr cap més mot de sa conversa. Trista, molt trista, tindria que ésser, i vegí a la noieta amargament baixar la petita i pàl·lida testa, mentres sa mare amb sos ulls extàtics, amarats en llàgrimes, semblava dir-li, amb mots esculpits per el dolor.

«¡Som pobres! Déu ens castiga perquè som pobres! No podem gosar nosaltres... No, no; en nostra ànima sols hi entren tristeses!

¡Som desferres de l'humanitat! Tu filleta meva, ni un trist juguet, altres en tindran molts, tants qu'els abandonaran amb fàstic... No ploris filla meva, no ploris, nosaltres no podem gosar... Som pobres!»

I creixien els crits, i la gatzara creixia. Era la rialla irònica, sarcàstica, de l'Humanitat.

Lluny, molt lluny, en la volta blava devinguda negra, floria l'estel·lada, un domasc curull de llàgrimes! Són pobres—semblaven dir bo i espurnejant com si pugnessin per caure—són pobres!

JOAN BRUGUER CRUZ

Col·legi Valldemia.—Gener 1928

La decadència del Fútbol

L'afició a l'espectacle futbollesc, es troba, a la nostra terra, en franca davallada. Una pila de símptomes ho permeten endevinar.

Cal que ens en alegrem, cal que ho deplorem? En començar l'apogeu del fútbol, algú va enjoiar-se'n. Hom confiava que sotstrauria gent catalana de les «corridas de toros» i costaria que el jovent caigués en aquesta afició bàrbara. No dubtem que, en aquest sentit, el fútbol va produir el seu resultat. Però bé: les «corridas de toros» tenen dos aspectes igualment repulsius. Ho és l'espectacle sangonent i retrospectiu en sí i ho és l'actitut del públic durant la «corrida», després. Em contava un dia un amic qui va viure llarg temps en terres ponentines: cal veure com es captenen, en ésser a la «plaza», uns homes assenyats i circumspectes que vistos al carrer i tractats, no donen sinó motiu de tenir-los en gran respecte; allí són uns energúmens, que descobreixen insospitats baixos instints. Igual passa quan s'hi conversa;—deia també—són condescendents, gentils, insinuants, en qualsevol tema, però terribles i fins grollers quan algú n'enceta un de taurí i s'hi posa enfront. Dieu, però, si tot això no recorda, d'una manera bastant aproximada, els nostres dies d'alta passió futbolística. Una comparació bastant justa va poder establir-la tot-hom qui va voler.

Encara, però, va poder-se dreçar una constatació més dolorosa. El fút-

bol, si va tenir la virtut de no deixar produir, en els nostres joves, un possible endèriament taurí, va apartar-los també, dels problemes espirituals. Recordo perfectament que, als meus disset o divuit anys, ja predominaven els temes futbolístics en les converses dels joves d'aquella edat. Més tard, això va engrandir-se. Les generacions que ens han seguit han estat virtualment dominades per una obcecació futbolística total. Tothom sap que als països de raça germànica—el centre de la civilització mundial, cal reconèixer-ho—l'esport representa una cosa gairebé fonamental en la vida dels joves, i fins dels adults. Però, al seu costat, els problemes espirituals són sentits amb força. I, en un poble normalment construït, hom pot passar-se, encara de gravitar a l'entorn de segons quins afers immaterials, sobretot els sentimentalment polítics. Però hi ha altres pobles on, aquests, deuriem constituir el pensament central dels ciutadans. I en les noves promocions, que són esperança i han d'ésser generositat, molt més que en les generacions d'homes fets. Si això no s'esdevé, pot dir-se que un poble presenta la dimissió del seu esdevenidor.

Cal recordar, respecte a això, una cosa. Els homes que a Madrid formen la selecció coneguda per la «generación del 98» i que va ésser assenyada, anys enrera, com a una esperança regeneradora, retreia sovint, com a una lliçó, la trista indiferència d'una

part del públic hispànic, que va rebre la nova dels desastres de Cavite i Santiago eixordant a les «plazas de toros». Doncs bé: algun dia caldrà recordar als catalans que unes determinades noves depressives van ésser rebudes mentre s'escriu als camps de fútbol, convertint un torneig esportiu en una lluita sorollosa que, moltes vegades, enfrontava homes de dues ciutats germanes. El dia que s'hi pensis seriosament, una gran consternació invadirà més de quatre cors que glateixen per una alta aspiració pairal i que, en una estona crítica, se n'oblidaren.

El més trist d'aquella passa fou el guany que va fer en les joventuts. Molts homes madurs, sorpresos en llur actuació política per un dejuni forçat, s'empassaren a una activitat esportiva. Per això, en ells, no podia representar una pèrdua trascendental per una causa. Entraven a l'esport com a purs *dilettanti*, amb una mica de curiositat i per distreure, en una desviació, el seu afany d'intervenir en els afers comuns. Les joventuts, contràriament, eren contaminades cada dia en grau major i perdudes per tota altra cosa. Una obcecació turmentadora els apartava, d'una manera gairebé absoluta, de tota preocupació que no fos esportiva; els joves representaven, com hem dit, una esperança que es perdia i, a més a més, una injecció, mancada, de sang nova, la qual cosa sempre representa un recul o una estancació en la marxa ascendent de qualsevol idea.

Hi ha homes que els agrada aparentar una fredor de cor davant de problemes i coses que, diuen, no els afecten personalment. Els parlu d'un afer determinat, i cuiten a advertir-vos a inutilitat de qualsevol diàleg en

aquest sentit. No els interessa segons què! Creieu, de bell antuvi, que són uns perfectes egoïstes, uns indiferents als quals res no escalfa. Però molts d'ells—dissortadament situats, en llur majoria, en la massa proletària—van al camp de fútbol, al ring o a la pista i demostren un entusiasme excessiu que no els aprofita en cap caire personal i que tampoc, no serveix generosament cap causa. Aquests homes que no saben ni parlar de coses de l'esperit, perquè no els interessin, obren llur vàlvula de l'entusiasme al buid, per un no res. Tot això fa pensar si no va caure's col·lectivament, en una perversió espiritual, de la qual no som encara guarits.

I aquest esport espectacular, malejat per un públic fàcilment cridaner, no ha constituït un estat de coses al marge d'un altre. Més aviat, sense que ningú ho fes a posta, l'haurà servit deplorablement. A Catalunya hi ha un delit associador que agermana homes del Nord i del Sud, els de les planes de la ratlla de l'Aragó i els de les costes i platges mediterrànies. El fútbol, al contrari, els ha portat com a una mena de guerra civil: ens hem fet terribles enemics allí on una rivalitat esportiva ha pogut nèixer.

El fútbol havia invadit Catalunya i era l'únic senyor de les ànimes juvenívoles. Ara devalla. Guanyarà aquestes ànimes la boxa o la cursa ciclista? Hi haurà un retorn a l'ideal? Estem en uns moments interessants. Hi ha bons presentiments. A Tàrrrega, la liquidació d'un club futbolístic ha produït una biblioteca ben muntada. De vegades val la pena de passar una malaltia forta perquè això ens farà més previsors i més prudents un altre dia.

JERONI PRAT

(De «El Dia» de Terrassa)

Hivernenques

La Captaire

Mireu la captaire
ranquejant i balba,
pidola una almoïna
a la gent que passa.

Un portal l'arrecera
de l'aigua gelada
prò el vent la sacseja
i talla sa cara.

Pidola plorosa
i ningú l'ampara;
de sos llavis laços
neix una pregària.

En sos ulls mig cecs,
floreig una llàgrima...

Pobreta captaire
que sola i desamparada.

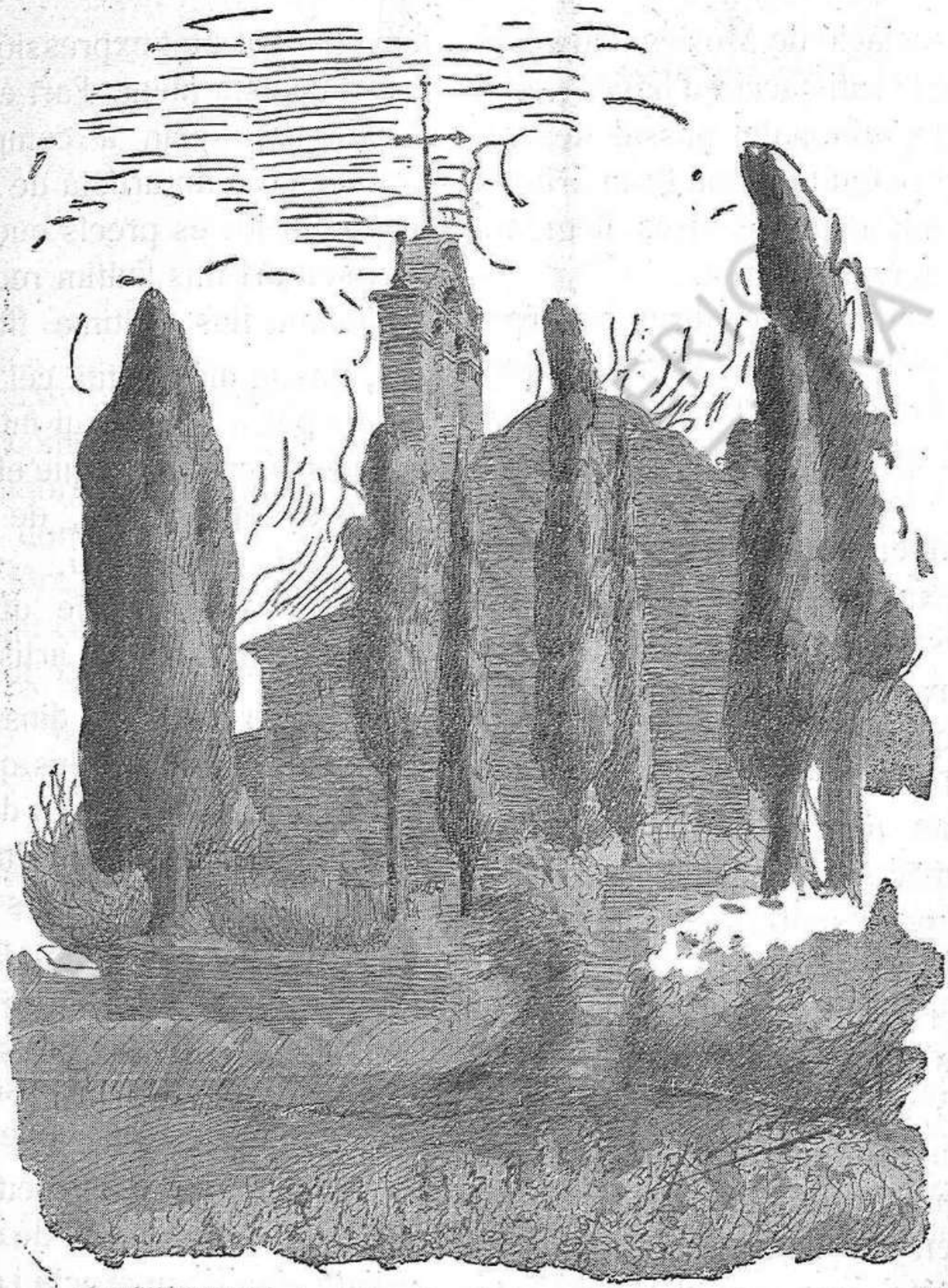
Nit d'hivern

Quin temps al defora — quina nit que farà.
Com bràmuls de fera — el vent bufa irat.
La pluja és glaçada — i es fica a la carn.
Els arbres sorollen — sinistres brandant.
L'aiguada brunzenta — va riera avall;
des de aquí ma cambra — se sent el seu cant,
ai de qui s'oposi — al seu rabent pas.

Dessota teulada — qu'és bell divagar.
Els pobres captaïres — quin fred passaran.

Les hores s'escolen — el temps va xiulant.

CASIMIR PRUNEDA I BALOT

L'Església de Sant Pol

Dibuix per F. Vidal

De Música

A l'Associació de Música d'aquesta vila devem la satisfacció d'haver pogut admirar, el vintinou del passat desembre, un art magnífic i una gran artista. Ja compendran els nostres llegidors que ens referim a Aurea.

Aurea venia a nosaltres acompanyada d'alabances i prestigis conquerits a tot arreu on havia actuat; el nostre públic, que si bé reb els artistes amb les deferències i respectes que són de raó en tota colectivitat culta, no es deixa enlluernar fàcilment per els dictats de les crítiques foranes, quedà convençut, que aquesta vegada, s'havien quedat curts els qui havien proclamat a l'Aurea com una artista genial, com una tràgica sublim. Dir que el públic sortí encantat, entusiasmats de la representació de Cants Plàstics que donà Aurea a l'Associació de Música la nit del 29 de desembre passat, és dir una vulgaritat puig la ploma no troba paraules ni l'intel·ligència matissos per a pintar l'efecte artístic que Aurea i el seu art varen produir en la selecte i nombrosa concurrència que omplia el Teatre Carmen la nit de la dita representació.

L'art de Aurea, és la difícil representació del sentiment i del pensament per mitjà del ritme, del moviment

acompanyat de l'expressió del rostre, i si bé aquesta mena d'art és assequible a tothom en quan a comprendre'l, no ho és sinó a un artista de cor en quan a produir-lo: es precis que Aurea senti el seu art fins l'últim recó de la seva ànima, fins l'última fibra del seu cor, fins la més petita cèl·lula del seu ésser, per a que pugui interpretar les accions dramàtiques que els seus Cants Plàstics representen, de la manera magistral, magnífica, sublim, insuperable e inimitable que encantats admirem en tan gran artista.

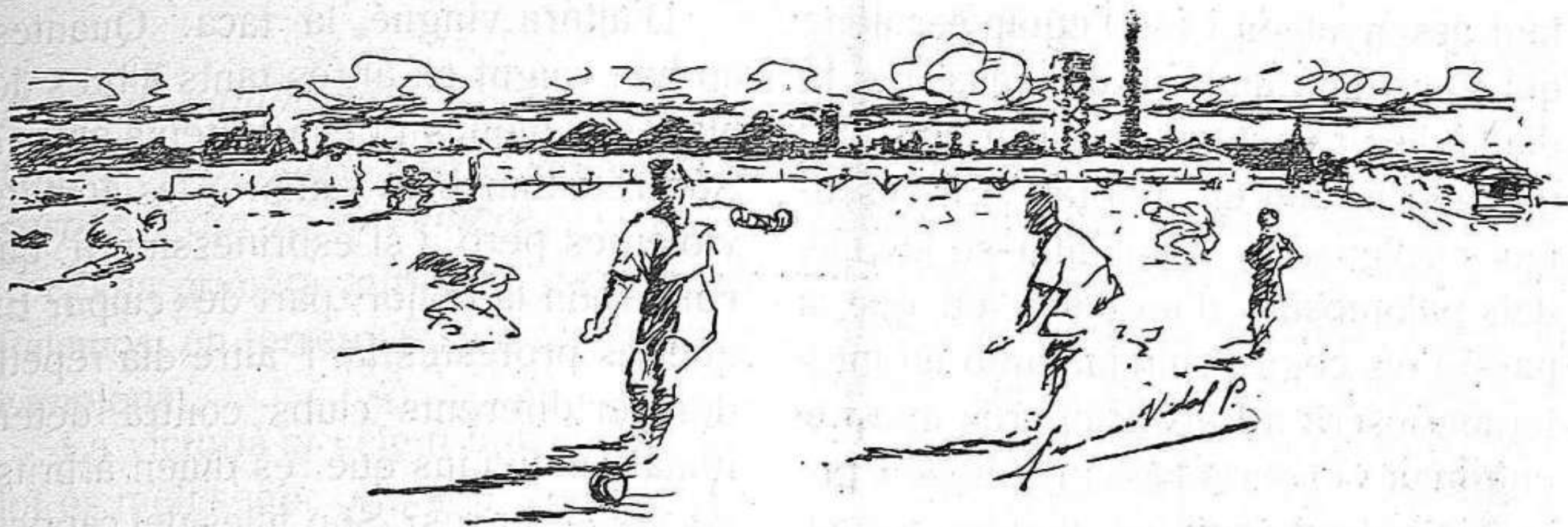
Aurea representa dins de l'art una d'aquestes rares actrius que de tant en tant es presenten; una de les artistes que passen a la posteritat rodejades d'una corona de prestigis artístics que no logra marcar l'espai ni el temps; una de les poques glòries del art que arriben a posar-se al nivell dels grans artistes, indiscutits i indiscutibles, que l'humanitat venera i venerarà sempre.

Nosaltres ens felicitem d'haver pogut admirar a Aurea i de què l'eminent artista siga compatricia i des d'aquí li enviem els nostres aplaudiments i felicitacions, així com la seguretat de què el seu recort i el del seu art durarà per sempre entre tots quants poguerem admirarla.

MENTOR.

Palamós, Gener 1928.

Fútbol

Gran activitat futbolística hi ha hagut en el compendi de la sortida del darrer nombre de Marinada i el d'avui. Per donar compte, doncs, als amics de fóra, que per ells en particular escrivim car els de casa ja n'estem abastament al corrent degut a la gran afició que regna, donarem un extracte dels partits fent un lleuger comentari.

* * *

Partit de Campionat

Port-Bou 11—Palamós 0.

El resultat no pot ésser més inversemblant. L'únic equip que fins ara ha batut al Port-Bou és a son torn derrotat per una copiosa pluja de gols. Explicacions? Disculpes? No cal admetre-les. L'equip palamosí jugà pèsimament. Tingué una tarda tan grisa com la mateixa tarda d'aquell dia.

Dubtem que en l'història del Palamós torni a apuntar-s'hi un nou 11—0.

Com fou possible una tan gran desmoralització en un equip que ha resistit perfectament l'empenta poderosa d'equips tant o més forts que el mateix Port-Bou? Ja ho havem asse-

nyalat altres vegades. Hi manca l'esperit de lluita. A més, el Palamós no sab presentar-se sol. Com els petits, necessita li donguin la mà, necessita sentir-se animat per veus amigues. I aquest és precisament el mal. Es la convicció del triomf, la ferma resolució de véncer, la fè en si mateix la que portarà les victòries. Havem tingut que rebutjar massa sovint la paraula «perderem» abans de començar un partit. Entrant al camp predisposats a no véncer, no arribarà mai l'equip palamosí a copsar cap altura dintre aquest sport. Fóra doncs, aquests prejudicis, equipiers palamosins! Com més fort sia el contrari, més refermeu la voluntat que aquesta sovint ha triomfat per damunt la més depurada tècnica.

* * *

Partit amistós

Palamós 2—La Escala 2

Fallaren les bones intencions que un grup d'entusiastes portaven a cap, i per compte propi, per a fer venir al team de l'Arenys els dies de Nadal. No restarem però sens partit en diada

tant assenyalada i fou l'equip escalenc qui s'enfrontà amb el de casa per la diada de St. Esteve en partit amistós, que així ho fou en veritat. Els escalencs volgueren rehabilitar-se als ulls dels palamosins d'un partit en que la passió els cegà i culminà amb un intolerable escrit a Baix Empordà que fou enèrgica i encertadament contestat.

En aquest partit el domini fou altern. No fou joc d'entusiasme. Dominà el Palamós en la primera part i principi de segona decaient després, lo que aprofità l'Escala per marcar els dos tantos que li valgueren l'empat. Els de casa marcaren un tanto a cada part. Quatre corners es tiraren als visitants per tres als palamosins. Els gols fóren entrats, d'un pase de l'Aliu a Barber que aquest cuidà de portar a bon terme, rodant però, per terra ell i el meta escalenc. El segón de penalty. Fallà en Molla al primer intent i tornà a repetir-se essent aquest cop l'Aliu qui el tira, marcant. Els de La Escala foren aconseguits per mitjà de l'interior esquerra d'un xut violent i també de penalty el segón que produí en Gou.

* * *

Partit de Campionat

Palamós-Ceida (no acabat) corresponent al primer de la primera volta.

A la fi i sospès per dugues vegades per pluja tinguerem la dissort de presenciar aquest partit en terreny del Palamós. Tan de bó hagués tornat a ploure car no hauriem presenciat la vergonya d'un acte incult. En el llibre de blanques planes de l'element esportiu palamosí hi ha caigut una taca. Fem, plegats, els possibles per esborrar-la poc a poc, sens precipitacions. Comportem-nos degudament i majorment en situacions com la de que ens planyem.

D'altura vingué la taca. Quantes no han caigut en altres tants llibres de planes blanques i de la mateixa altura? Són recriminables sempre les actituds violentes però, i si esbrinessim a qui correspon la major part de culpa? Es que les protestes un i altre dia repetides per diferents clubs contra determinats individus que es diuen àrbrits, no volen dir res? Són filles del caprici?

El cas que comentem ens diu que no. Però no ens hi cansem; en contra de tots continuarem rebent uns o altres, visites d'homes ineptes... per tant si no és aquí serà allà que malhauradament tornaran a produir-se nous actes d'incultura car la paciència és sols patrimoni dels sants.

Fou un partit en què ambdós contraris posaren en joc rapidesa i combinació. Tingué dos temps ben diferents. Deixà dominar-se més o menys el Palamós en la primera part; en canvi a la segona embotellà al seu contrari. La correcció de joc no fou molt lleial per part del Ceida. A la primera part aquest incorregué en penalty que no fou concedit essent aquesta decisió la vanguardia dels incidents que més tard havien de produir-se. A les acaballes d'aquesta part obtingué el Ceida, de cap, el gol que, després de la resolució del comité provincial, li donà la victòria. En l'entremig dels dos temps i en resposta a una pregunta oïm a l'àrbitr (?) Sr. Peris lo següent: «No soy hombre de penaltys bajo ningún concepto.» Es cert, veritablement cert, car a la segona part s'en produiren dos més, un d'ells brutal, contra el davant centre palamosí caiguent aquest aparatosament i al no concedir el càstig i davant les protestes del públic, abandonà el camp uns 8 minuts abans del temps reglamentari.

* * *

Partit de campionat

Olot 2—Palamós 3 corresponent al sospés el dia 13 Novembre.

Es la primera afirmació de l'equip Palamosí en terreny forà en el present campionat.

La victòria la veiem indecisa. L'Olot és molt segur en son camp però degut a la baixa forma en què es troba creiem possible un empat. No fou així i ens en alegrem car els dos punts ens permeten esperar un quart lloc, molt honorable si tenim en compte que entrem a la palestra per primera vegada.

Poca cosa podem dir d'aquest encontre ja que no poguerem desplaçar-nos a Olot però donarem detalls de com foren obtinguts els tantos. El primer de marcar fou en Molla a la segona part d'un xut que rebé de Barti. En Miró marcà el segon després d'uns quants «driblings» i a llarga distancia essent novament ell que degut a un gran sprint fusellà desde poques passes la porta Olotina. Ens diuen que el partit com tots el jugats amb aquest noble equip muntanyenc, ha sigut correctíssim arbitrant amb justesa el Sr. Planells.

* * *

Partit de Campionat

U. S. Bisbalenca 1—Palamós 2

Qui dubtarà ara que els nois del Palamós són fets a prova de bomba com algú digué un dia?

Vegi's sinó: tres partits dins una setmana amb dos desplaçaments. Per el seu esforç bé mereixien la satisfacció d'una nova victòria. Posarem en marxa a les 14'30 el «Rolls» de l'amic Polls i entrarem al camp bisbalenc a

les 15'03 i en el moment que Romaguera donava el disgust a en Mayor. Ens donarem compte seguidament que la Unió arrengrerà lo millor de casa seva donant-nos també compte del perquè. El 0 de la puntuació els fa nosa i volen provar de desempallegar-se'n precisament amb els de casa.

La primera part es decanta netament a favor de l'equip propietari que pressionà la porta d'en Mayor donant resultat. Romaguera marcà el tanto recullint un centre d'Ametller. D'un freekick el Palamós arriba a l'empat. Fou tirat per Dimas despejant en Camós i rematant conjuntament Molla i Gay. A la segona part el Palamós reeixí. Davantera i linia mitja juguen més cohesionats. Es tirada la primera corna contra La Bisbal. Res. Un passe d'En Forné a Molla l'empalma aquest introduint la pilota per 2.ª vegada donant aixís la victòria al Palamós. L'arbitratge del Sr. Prada força bé. De totes maneres xiula massa.

* * *

En el pròxim nombre de Marinada ressenyarem el partit Palamós-Olot corresponent al diumenge passat. Per endavant donem el resultat. El Palamós va batre netament al Olot per 3 a 0. Contant amb aquest punts havem establert la puntuació dels equips com segueix.

	PARTITS				GOLS		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Palafrugell F. C.	11	10	0	1	66	8	20
Port Bou F. C.	12	8	1	3	36	15	17
C. E. i D. A.	11	7	1	3	27	19	15
U. S. Figueres	11	6	1	4	25	29	13
Palamós S. C.	11	6	0	5	14	27	12
La Escala F. C.	11	3	2	6	19	31	8
Olot F. C.	11	2	1	8	12	31	5
U. S. Bisbalenca	12	0	0	12	6	45	0

JUST

Publicacions rebudes

Monografies mèdiques

El número 12 d'aquesta publicació, corresponent al mes de Juny, com aniversari de la mort del gran savi català, publica l'original català d'aquest fascicle del qual només se'n coneixien la traducció francesa.

El text porta a més un retrat del mestre, unes dades tipogràfiques i un prefaci del professor Jaume Serra i Hunter en el qual s'estudia la seva obra filosòfica. Aquest pròleg és una bella pàgina on s'analitzen les directives espirituals del Dr. Turró. Tota la seva psicologia basada en la biologia és estudiada en els orígens i lligams amb les idees filosòfiques, així com també la paradoxa de creure's un escolàstic, quan pel seu temperament i pel seu pensar n'estava tan lluny.

El text de Turró és una petita obra mestra. Extracte d'una obra més voluminosa que no arribà a escriure, condensa el pensament que l'autor ha exposat en altres treballs i n'és una síntesi.

Estudia la valor de l'introspecció com a mètode de coneixement psicològic i li nega la valor científica. Ell creu que en la fisiologia cal cercar l'explicació del fet psíquic i bandeja tota explicació metafísica, vingui d'on vingui. Una a una va analitzant les teories que cerquen la relació del fenomen psíquic amb el fenomen fisiològic (Ebbinghaus, Fechner, Ostwald, James) i en mostra el punt flac. Creu que cal establir una relació entre ambdós fenòmens, tan estreta com la que existeix entre els fenòmens físics o químics amb llur causa.

Tota l'obra del Dr. Turró troba un magnífic compliment en aquestes pàgines precises, sobries de dicció, denses de pensament.

En el Noticiari s'insereixen «El culte dels grans homes», de J. Agudé. Un estudi de Miquel A. Baltà «Les bacteriolisines específiques de Turró i els *fermens defensius* d'Abderhalden». I un estudi sobre «Les doctrines immunològiques d'en Turró», del Dr. August Pi i Sunyer.

* * *

De la Biblioteca "Iluro" de Mataró, havem rebut un petit fascicle titolat "El Vectigal de la Carn" quadre dramàtic històric en un acte i en vers original del conegut escriptor Manel Ribot i Serra autor també de la popular poesia "La Puntaire" que també es publica íntegra en el mateix volum.

Agraïm l'atenció.

* * *

"Canigó", revista mensual de vida deportiva, que veu la llum a Figueres com a òrgan del Centre d'Excursions i Esports d'aquella Ciutat.

* * *

"Gasetta Comarcal", diari d'edició igualadina del que n'havíem llegit bones crítiques i que ara, al rebre'l havem vist que estaven ben fonamentades. Amb gust hi establíem l'intercanvi i li desitjem llarga vida.

* * *

"Montseny", el simpàtic periòdic de Sant Celoni, s'ha embellit amb la publicació de magnífiques capsaleres i anuncis expertament dibuixades per MORELL presentant aixís un conjunt vigorós i atractiu.

* * *

Són dignes d'esment els extraordinaris publicats amb motiu de les festes nadalenques i de Cap d'any per "L'Ona de Vilassar de Mar", "Diari de Martaró", i "La Veu de Sabadell".

* * *

"MONOGRAFIES MÈDIQUES"

"*Diagnòstic i tractament de les afeccions ano-rectals*". per Dr. Josep Lentini i Diaz.

Es el títol del número 13 de "Monografies Mèdiques". Es un breu tractat de les afeccions d'aquesta regió, fet per un especialista tan capacitat com és el Dr. Lentini.

Aquestes malalties han sofert en els últims anys una gran transformació, sobre tot en la terapèutica. Les grans conquestes de nous mitjants de curació han beneficiat als malalts d'aquestes afeccions; l'electricitat, la diatermia, el radi, els raigs Röntgen, les injeccions esclerosants han estat emprades amb èxit.

Avui el metge no els pot desconèixer. Cal pensar que bona part dels que sofreixen aquestes malalties acaben en una neurosis, car van minant-los els sofriments que si no acaben en llur majoria amb la seva vida física acaben amb la seva vida moral.

El Dr. Lentini estudia una per una aquestes afeccions, les descriu d'una manera clara i en dona els mitjans de curació que l'experiència mèdica aconsella.

Un altre bon llibre a anotar en la col·lecció de "Monografies Mèdiques". En el Noticiari es publica un article. --"El Dr. Rudolf Matas", del Dr. Aguade Miró, es reproduïx l'interviu celebrada amb el redactor de "La Publicitat" amb l'esmentat Dr. Matas i el programa del curs de Traumatologia de l'Hospital de la Sta. Creu.

En el Noticiari es publica un article. --"El Dr. Rudolf Matas", del Dr. Aguade Miró, es reproduïx l'interviu celebrada amb el redactor de "La Publicitat" amb l'esmentat Dr. Matas i el programa del curs de Traumatologia de l'Hospital de la Sta. Creu.

En el Noticiari es publica un article. --"El Dr. Rudolf Matas", del Dr. Aguade Miró, es reproduïx l'interviu celebrada amb el redactor de "La Publicitat" amb l'esmentat Dr. Matas i el programa del curs de Traumatologia de l'Hospital de la Sta. Creu.

Crònica local

No per què haguem passat ja alguns dies del novell any havem de deixar de felicitar als nostres amics i subscriptors i ho fem així ben sincerament desitjant els-hi en aquest any un seguit de benhaurances.

* * *

No han faltat diversions en les diades passades.

El dia de Sant Esteve es celebrà una ballada de sardanes, a càrrec de l'Orquestra la Principal d'aquesta vila en el Passeig de Mar que fou molt concorreguda.

En les Festes nadalenques en el Casino «El Port» contractàren el Jazz-band «Oriental», de Girona que adès

dels concerts diaris, amenitzà els balls que es vegèren tots dos dies concorregudíssims.

El dia de fi d'any en el Casino «La Unió» celebraren el tradicional ball del raïm i en l'endemà Cap d'any, una ballada de sardanes en la plasseta de Wilson que no fou tan concorreguda com la del dia de Sant Esteve.

La vigília de Reis, es celebrà la acostumada arribada de Reis amb la consegüent animació en els carrers de curs que vessaven alegria.

* * *

Han estat reempresos els treballs en la carretera de la Fosca a fi de

què pugui quedar enllestida abans de finir el mes de Març.

* * *

En l'Hotel «Geroglific» de la Platja de la Fosca, s'hi ha celebrat una segona tanda d'exercicis parroquials que ha tingut un èxit encara més ressonador que la primera. El nombre d'exercitants ha sigut de 55 o sigui 7 més que en la primera tanda. La festa de conclusió d'aquesta tanda fou també brillantíssima, seguint-se en el mateix ordre que la festa de conclusió de la primera. Durant la missa de comunió fou batejat el cismàtic búlgar resident a Anglès, En Jordi Lambreff i Costadinnoff qui adjurà dels errors del cisma. En l'acte celebrat en el Teatre Carme, el jove Joan Isern de Calonge recità una poesia alusiva als exercicis que acaba de practicar. Tot seguit, féu us de la paraula l'Exercitant d'aquesta tanda en Lluís Pallí de Calonge; En Joaquím Busquets de La Escala; En Joan Valmaña de Palamós; en Lluís Cadira de Palafrugell; N'Andreu Ribera, President de la Delegació de Palamós i el Rvnt Mn. Pere Dausà en nom de tots els Rvnts. Directors de la Tanda.

Hi ha anunciada una tercera tanda des del dia 30 de Gener al 5 de Febrer.

* * *

Al Casino «El Port» celebren ball de societat a càrrec de l'Orquestra «La Principal» de Cassà de la Selva força concorregut si bé el temps el deslluí quelcom.

* * *

Passà, gairebé desapercebuda, la fira de Sant Antoni. No obstant, al Centre Republicà celebraren ball de tarda amb un plè.

* * *

El frissament de Carnestoltes ja s'apodera dels qui ens són entusiastes. Per el proper diumenge dia 22 es són anunciats ja els primers balls i passades.

* * *

Registre Civil

Mes de Desembre

Naixements. — Juli Escofet Mateu, Josep Alave Marcillach, Lluís Armela Cundet, Maria Tresa Poch Turro, Aurora Alvarez Bonhome, Josefa Sureda Sulés, Josep M.ª Jubert Gruart, Francisco Ballesta Ureña, Maria Tur Forné Dolors Santamaria Llanies, Andrea Castaño López.

Defuncions — Ginés Casadevall Funquerna, de 80 anys, vidu; Juan Sureda Perich, de 69, solter, Maria Callí Deulofeu de 48, casada; Magdalena Sureda Andreu, de 75, vídua; Maria Palet Jofra, de 50 casada; Maria Perich Perez, de 87, vidu; Sebastià Pujol Pagès de 61, casat.

Matrimonis. — Jaume Sitjes Costal amb Dolors Cassà Rovira, Juan Sisterina Cané amb Antonia Alegre Tarrés, Lluís Bofill Serra amb Maria Corts Tixé.

Moviment del Port

Mes de Desembre

Vapors nacionals:

Carolus, Cabo Sta. Pola, Anciola, Vilafranca, Cabo La Plata i Berga.

Velers nacionals:

Joven Paquito, Ramona, Fernando Gasset, 2.ª Carmencita, Virgen Desamparados, Virgen del Mar, Tarragona, Montsianell, Sor i Diligencia

Vapors estrangers:

Mont-Genève, Mont-Agel i Chelma francesos; Carpio, Cano, Kepwickhall Capri i Boscan, anglesos; Nereide i Color, italians; Michael, greg i Dokka norueg.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a:

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS:

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA: LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a:

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfono, 2.060 - S. P.

AGRICULTORS!!

empleu per tota classe de cultius

L'ADOB **FRUCTIDOR**

venda a tot-arreu

Fabricant: Josep Monclús Balagué .. TORTOSA

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La mes important i de mes sòlids prestigis entre les companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents - Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Tranvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convalescudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2
(Entre Aribau i Universitat),

ANIS DEL TIGRE EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

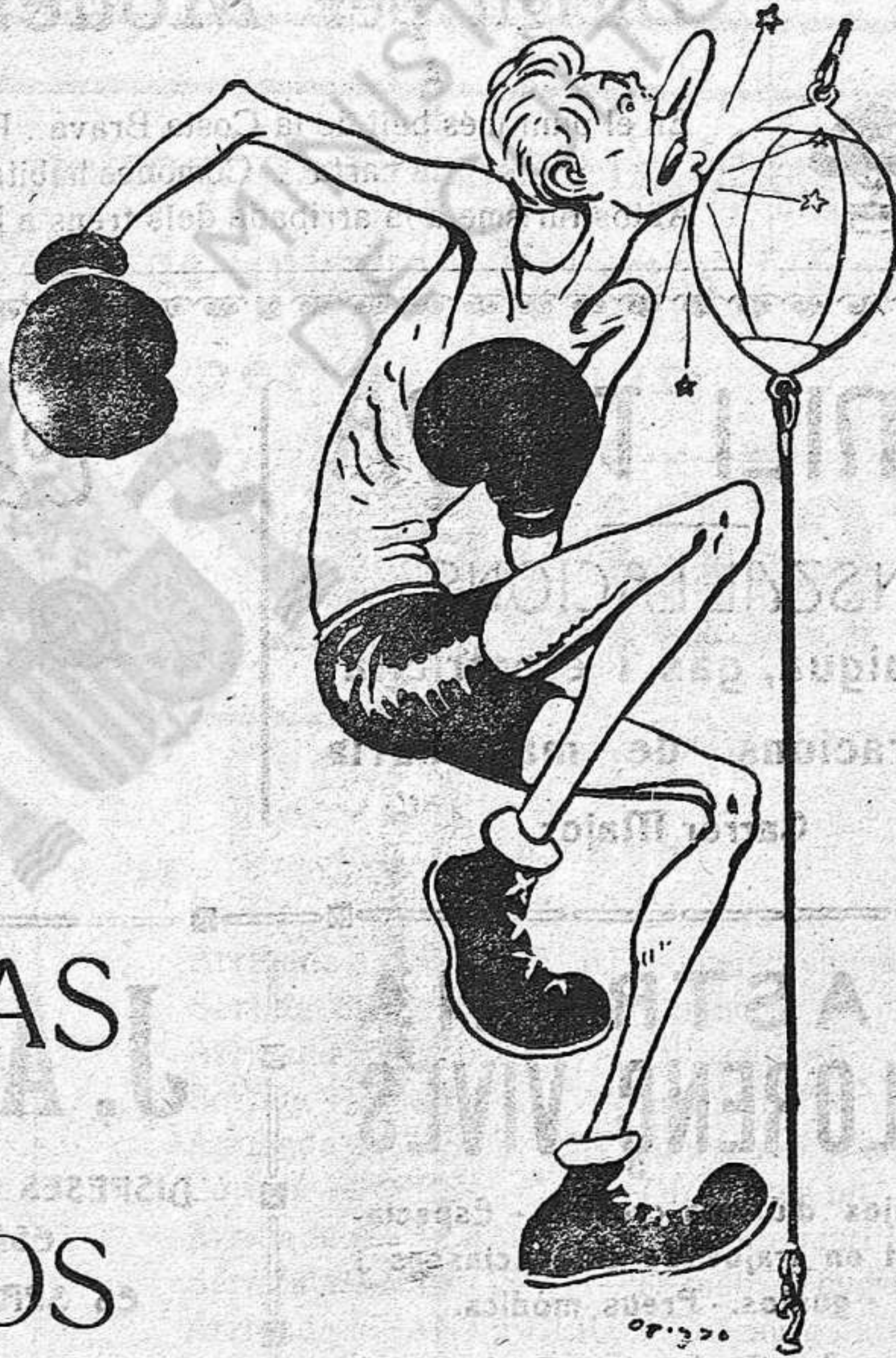

Bicicletas
Accesorios

Sports

SANROMÁ

Balmes, 62 - Teléfono A. 1445 - Barcelona

PIDAN
TARIFAS
DE
PRECIOS

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

CAP DE SANT SEBASTIÀ :: PALAFRUGELL

Hotel RESTAURANT

Dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a la carta . Còmodes habitacions

Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

EMILI NOYA

INSZAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Jastre

Palamós

**SASTRERIA
LLORENÇ VIVES**

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

Una màquina que
s'està fent famosa en
molt breu temps, per
ses excel·lents quali-
tats.

Rheinmetall

Demaneu detalls i condi-
cions al seu Representant
Exclusiu:

Lloréns Castelló

— Tallers Gràfics —

P A L A M Ó S

Servei fixe i setmanal entre els ports de
Barcelona - St. Feliu de Guíxols - Palamós i Roses
per el Vapor

“Anciola”

de 200 tones

Consignatari

A BARCELONA :

Fran.º Arguimbau

Passeig de Colom, n.º 18

P A L A M O S

Josep Oller

Cervantes, 24 - Telèf. 52

ITINERARI

Sortida BARCELONA — Dimarts nit
Arribada a SANT FELIU — Dimecres matí.
Sortida SANT FELIU — Dimecres nit
Arribada a PALAMOS — Dijous matí
Sortida PALAMOS — Dijous nit
Arribada a ROSES - Divendres matí *Quinzenal*
Sortida ROSES — Divendres nit
Arribada a PALAMOS — Dissabte matí
Sortida PALAMOS — Dissabte mig-dia
Arribada a SANT FELIU — Dissabte tarda.
Sortida SANT FELIU — Dissabte nit
Arribada a BARCELONA — Diumenge matí

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA

Lliçons particulars i a domicili.

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per imprentes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'imprentes. — Màquines noves i RECONSTRUïDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve Barcelona